

лѣмо гонѣніе на цѣрква та, коѣто бѣше во Иерусалимъ: и сички те се разпрженѣха по околны те страны: Иудейски и самарійски, ѿсвѣтны апостоли те.

2 Я нѣкои челоувѣци благоговѣйни погрѣкоха стѣфана, и направиха голѣмъ плачь надъ него.

3 Я самуилъ ѿзоблачаваше цѣрква та, понѣже влѣзеше въ къщи те, и влѣчеше мжжѣ и женѣ и предаваше ги въ темница та.

4 Я онѣи коити се распрженѣха, ѿвходѣха и проповѣдоваху слово (Бжїе).

5 И Філіппъ като слѣзе въ самарійскїятъ градъ, проповѣдоваше ѿмъ Хр҃та.

6 И внимѣху народи те единоподшнѣ на оноу цюто говореше Філіппъ, понѣже слѣшаху и глѣдаху сами онѣи чюдеса та коити прѣвеше.

7 Зацюто дѣхове нечїстїи выкаха съ голѣмъ гласъ, и измѣзеху ѿ мнозина коити ги имаха: и мнозина разслаблени и хроми се исцѣлиха.

8 И видѣ голѣма радостъ въ тоу градъ.

9 Я нѣкои челоувѣки, ѿме то мѣ сїмонъ, бѣше по на прѣдъ въ градътѣ и прѣвеше волхвованїе, и оудивляваше самарійскїятъ народъ,

зацюто се казѣваше че ѣ голѣмъ нѣкой.

10 На когото сички те ѿ малко до голѣмо внимѣху, и говорѣха: тоа ѣ голѣма та сила Бжїа.

11 И глѣдаху съ вниманїе на него, зацюто много време ги приводеше во измѣленїе со свои те волхвованїа.

12 Но когато повѣрѣваху Філіппъ, коити влаговѣствѣваше за царство то Бжїе, и за ѿме то Исуса Хр҃тово, кр҃стивахасе и мѣжїе и женѣ.

13 И самъ сїмонъ повѣрѣрѣва, и като се кр҃сти, седѣше оу Філіппа: и понѣже глѣдаше че кѣватъ ѿ него голѣми чюдеса и знаменїа, чюдешесе съ велико оудивленїе.

14 И като чѣху апостоли те коити кѣху во Иерусалимъ, зацю самарїа прїа слово то Бжїе, прати́ха ѿмъ Петра и Іованна,

15 коити като слѣзоха (въ самарїа), помолїхасе за нихъ да прїиматъ дѣѣ стѣвїи.

16 Зацюто тоще не бѣше слѣзналъ дѣѣ стѣвїи ни на єдногѣ ѿ нихъ, но токму кѣху кр҃стени во ѿме то на-Гѣла Исуса.

17 Тогава си тѣри́ха ржѣ те на нихъ, и прїимаху дѣѣ стѣво.

18 И като видѣ сїмонъ,